

ЧЕТВРТАК 5. СЕДМИЦЕ ПОСТА

04.АПРИЛ(22.МАРТ)

+СВЕШТЕНОМУЧЕНИК ВАСИЛИЈЕ, ПРЕЗВИТЕР АНКИРСКИ

+ПРЕПОДОБНИ ТЕОКТИСТ – КРАЉ ДРАГУТИН НЕМАЊИЋ

СВЕТА ЛИТУРГИЈА ПРЕЂЕОСВЕЋЕНИХ ДАРОВА

Свештеник: Благословено Царство Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Певница: Амин.

Ђакон улази у свети олтар, а свештеник стојећи пред светим Престолом, чита тихо молитве вечерња, зване светилничне (почевши од четврте):

Молитва 4: "Ти кога Свете Силе..."

Молитва 5: "Господе, Господе, Ти све држиш..."

Молитва 6: "Боже велики и чудесни..."

Молитва 7: "Боже велики и вишњи..."

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу! (*поклон*)

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу! (*поклон*)

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем! (*поклон*)

Псалам 103. svetosavije.org/casoslov/14/

Благосиљај, душо моја, Господа. Господе, Боже мој, узвеличао се јеси веома. У славу и величанство обукао се јеси, светлошћу као хаљином одеваш се; Простираш небо као кожу, водама покриваши висине његове. Поставио си облаке за подножје Своје, ходиш на крилима ветрова. Ти чиниш Анђеле Своје духовима, и служитеље Своје пламеном огњеним. Утврдио си земљу на темељима њеним, неће се поколебати до века; Бездан је као хаљина огртач њен, и на горама воде се заустављају. Оне беже од

заповести Твоје, и уздрхте од гласа грома Твога. Узлазе на планине и силазе у долине, на место које си им одредио. Границу си поставио коју неће прећи, нити ће се вратити да поплаве земљу. Ти изводиш изворе у долинама, између планина противу воде. Оне напајају све звери польске, очекују је јелени за жеђ своју. Птице небеске крај њих се настањују, и између стена чују се гласи (њихови). Напајаш горе са висина Својих, наситиће се земља од плодова дела Твојих. Чиниш да трава расте за стоку, и зелен на службу људима, да произведу хлеб из земље, и хлеб срце човека укрепљује; да уљем улепша лице своје, и вино весели срце човека. Наситиће се (влагом) дрвеће польско, и кедри Ливански које си засадио. Тамо ће птице гнезда (своја) свити, и родино обиталиште предводи их. Горе високе дао си јеленима, стена је прибежиште зечевима. Створио си месец да показује време, сунце познаје залазак свој. Простиш таму, и настаје ноћ, и у њој излазе све звери шумске, лавићи што ричу и грабе, и своју храну од Бога траже. А кад се сунце роди, сакупљају се, и одлазе да легну у легла своја. Тад излази човек на дело своје, и на посао свој до вечера. Како су величанствена дела Твоја, Господе! Све си премудрошћу створио; испуни се земља творевине Твоје. Ено га море велико и пространо, тамо су гмизавци којима броја нема, животиње мале и велике. Тамо лађе плове, и кит онај кога си створио да се игра у њему. Све од Тебе очекује да им дајеш храну на време; кад им даднеш, они се окупљају. Кад отвориш руку Твоју, све и сва се испуњује добротом. А када лице Своје окренеш, смуте се (и колебају); кад им одузмеш дах, они нестају, и у прах се свој враћају. Кад им пошаљеш Духа Твога, опет се изграђују, и (тако) обнављаш лице земље. Нека је довека слава Господња, радоваће се Господ делима Својим. Он Који погледа на земљу и чини да се тресе; Који се дотиче гора, и оне се диме. Певаћу Господу у животу моме, псалмопојаћу Богу моме докле постојим. Њему ће бити

угодна молитва моја, и ја ћу се радовати Господу (своме). Нека нестану са земље безбожници, тако да их више не буде. Благосиљај, душо моја, Господа.

И опет: Сунце познаје залазак свој. Простиш таму и настаје ноћ. Како су величанствена дела Твоја, Господе! Све си премудрошћу створио.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. (*поклон*)
Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. (*поклон*)
Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. (*поклон*)

Након завршетка псалма велика јектенија

Ђакон: У миру Господу се помолимо... (*Велика јектенија*)

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: За мир свега света, за непоколебљивост светих Божијих Цркава, и сједињење свих, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: За овај свети храм, и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божијим улазе у њега, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: За најсветијег Патријарха (или високопреосвештеног Митрополита, или преосвештеног Епископа) нашег (име), за часно презвитељство, у Христу ђаконство, за сав клир и верни народ, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: За благоверни и христољубиви род наш и за Православне Хришћане, да им Господ Бог помогне и да одоле сваком непријатељу и противнику, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: За овај град (или: за ово село; за свету обитељ ову), за сваки град, крај и оне који вером живе у њима, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: За благорастворење ваздуха, за изобиље плодова земаљских и времена мирна, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: За оне који плове, за путнике, болеснике, паћенике и сужње, и за њихово спасење, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да нас избави од сваке невоље, гњева, опасности и нужде, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник тихо говори молитву: "Господе сажаљиви и милостиви..."

Свештеник: Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

++++++

Читач: Чита Први антифон 12. катизме (Псалми 85-87):

Псалам 85.

^{1.} Пригни, Господе! ухо Своје и услиши ме, јер сам невољан и ништ. ^{2.} Сачувај душу моју, јер сам Твој поклоник. Спаси слугу Својега, Боже мој, који се у Те узда. ^{3.} Смилуј се на ме, Господе, јер к Теби вичем вас дан. ^{4.} Овесели душу слуге Својега, јер к Теби, Господе, подижем душу своју. ^{5.} Јер си ти, Господе, добар и милосрдан и веома милостив свима који те призовиљу. ^{6.} Чуј, Господе, молитву моју, и слушај глас молења мојега. ^{7.} У дан туге своје призовиљем Те, јер ћеш ме услишити. ^{8.} Нема међу божовима таквога какав си Ти, Господе, и нема дјела таквијех каква су Твоја. ^{9.} Сви народи, које си створио, доћи ће и поклонити се пред Тобом, Господе, и славити име Твоје. ^{10.} Јер си Ти велик и твориш чудеса; Ти си један Бог. ^{11.} Покажи ми, Господе, пут Свој, и ићи ћу у истини Твојој; учини нека се мили срцу мојему бојати се имена Твојега. ^{12.} Славићу Те, Господе Боже мој, свијем срцем својим, и поштоваћу име Твоје довијека. ^{13.} Јер је милост Твоја велика нада мном, и извадио си душу моју из пакла најдубљега. ^{14.} Боже, охолице усташе на мене, и гомила насиљничка тражи душу моју, и немају Тебе пред собом. ^{15.} Али ти, Господе, Боже милостиви и благи, стрпљиви и богати добротом и истином, ^{16.} Погледај на ме и смилуј ми се, дај силу Своју слуги Својему, и помози сину слушкиње своје; ^{17.} Учини са мном чудо доброте. Нека виде који ме ненавиде, и постиде се, што си ми Ти, Господе, помогао и утјешио ме.

Псалам 86.

^{1.} Што је сам основао на горама светијем, ^{2.} Врата Сионска љуби Господ више свијех станова Јаковљевијех, ^{3.} Славно казују за тебе, граде Божји! ^{4.} "Међу оне, који ме знају, бројићу Мисир и Вавилон. Гле, и Филистеји и Тир с Етиопском ондје су се родили." ^{5.} О Сиону ће се говорити: тај се и тај родио у њему; сам Вишњи утврђује га. ^{6.} Господ ће у пријепису народа завикати: овај се родио у њему. ^{7.} И који пјевају и веселе се, сви су извори моји у Теби.

Псалам 87.

^{1.} Господе Боже, Спаситељу мој дању вичем и ноћу пред Тобом. ^{2.} Нек изађе преда Те молитва моја, пригни ухо своје к јајку мојему; ^{3.} Јер је душа моја пуна јада, и живот се мој примаче паклу. ^{4.} Изједначих се с онима који у гроб одлазе, постадох као човјек без сile, ^{5.} Као међу мртве бачен, као убијени, који леже у гробу, којих се више не сјећаш, и који су од руке Твоје далеко. ^{6.} Метнуо си ме у јamu најдоњу, у таму, у бездану. ^{7.} Отежа ми гњев Твој, и свима валима својим удараши мe. ^{8.} Удаљио си од мене познанике моје, њима си ме омразио; затворен сам, и не могу изаћи. ^{9.} Око моје усахну од јада, вичем те, Господе, вас дан, пружам к Теби руке своје. ^{10.} Еда ли ћеш на мртвима чинити чудеса? или ће мртви устати и Тебе славити? ^{11.} Еда ли ће се у гробу приповиједати милост Твоја, и истина Твоја у трухљењу? ^{12.} Еда ли ће у тами познати чудеса Твоја, и правду Твоју где се све заборавља? ^{13.} Али ја, Господе, к Теби вичем, и јутром молитва моја срета Те. ^{14.} Зашто, Господе, одбацујеш душу моју, и одвраћаш лице Своје од мене? ^{15.} Мучим се и издишем од удараца, подносим страхоте Твоје, без надања сам. ^{16.} Гњев Твој стиже ме, страхоте Твоје раздиру ме. ^{17.} Оптјечу ме сваки дан као вода, стежу ме одсвуда. ^{18.} Удаљио си од мене друга и пријатеља; познаници моји сакрили су се у мрак.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. (поклон)
Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. (поклон)
Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. (поклон)

По завршеном антифону, ђакон говори Малу јектенију.

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник тихо говори молитву: "Господе, немој нас у јарости твојој прекорити..."

Свештеник: Јер је твоја моћ, и твоје је царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

++++++

Читач: Чита други антифон 12. катизме (Псалам 88):

За то време, свештеник дигне свето Јеванђеље и стави га иза антиминса усправно, лицем према себи.

Затим развија антиминс, одлази и узима свети дискос са Предложења и ставља га на развијени антиминс.

По завршеном антифону, ђакон говори Малу јектенију.

Псалам 88.

^{1.} Милости ћу Господње пјевати увијек, од колења на колено јављаћу истину Твоју устима својима.^{2.} Јер знам да је занавијек основана милост, и на небесима да си утврдио истину Своју, рекавши:^{3.} "Учиних завјет с изабраним Својим, заклех се Давиду, слуги Својему:^{4.} Довијека ћу утврђивати сјеме твоје и пријесто твој уређивати од колјена до колјена.^{5.} Небо казује чудеса Твоја, Господе, и истину твоју сабор светијех.^{6.} Јер ко је над облацима раван Господу? ко ће се изједначити с Господом међу синовима Божијим?^{7.} Богу се ваља клањати на сабору светијех, страшнији је од свијех који су око Њега.^{8.} Господе, Боже над војскама! ко је сilan као Ти, Боже? И истина је Твоја око Тебе.^{9.} Ти владаш над силом морском; кад подигне вале своје, Ти их укроћаваш.^{10.} Ти си оборио охоли Мисир као рањеника, крјепком мишицом својом расијао си непријатеље своје.^{11.} Твоје је небо и Твоја је земља; Ти си саздао васиљену и што је год у њој.^{12.} Сјевер и

југ Ти си створоио, Тавор и Ермон о Твом се имену радује.^{13.} Твоја је мишица крјепка, силна је рука Твоја, и висока десница Твоја.^{14.} Благост је и правда подножје пријестолу Твојему, милост и истина иде пред лицем Твојим.^{15.} Благо народу који зна трубну поклич! Господе! у свјетлости лица Твојега они ходе;^{16.} Именом се Твојим радују вас дан, и правдом Твојом узвишују се.^{17.} Јер си Ти Красота силе њихове, и по милости Твојој узвишује се рог наш.^{18.} Јер је од Господа одбрана наша, и од светога Израиљева цар наш.^{19.} Тада си говорио у утвари вјерним Својим, и рекао: "послах помоћ јунаку, узвисих изабранога Својега из народа.^{20.} Нађох Давида слугу Својега, светим уљем Својим помазах га.^{21.} Рука ће Моја бити једнако с њим, и мишица Моја кријепиће га.^{22.} Неће га непријатељ надвладати, и син безакоња неће му досадити.^{23.} Потрђу пред лицем његовијем непријатеље његове, и ненавиднике његове поразићу.^{24.} Истина је Моја и милост Моја с њим; и у Моје име узвисиће се рог његов.^{25.} Пружићу на море руку његову, и на ријеке десницу његову.^{26.} Он ће Ме звати: ти си Отац мој, Бог мој и Град спасења мојега.^{27.} И ја ћу га учинити првенцем, вишим од царева земаљских.^{28.} Довијека ћу му хранити милост Своју, и завјет је Мој с њим вјеран.^{29.} Продуљићу сјеме његовој довијека, и пријесто његов као дане небеске.^{30.} Ако синови његови оставе закон Мој, и не узиду у заповијестима Мојим;^{31.} Ако погазе уредбе Моје, и заповијести Мојих не сачувају,^{32.} Онда ћу их покарати прутом за непокорност, и ранама за безакоње њихово;^{33.} Али милости Своје нећу узети од њега, нити ћу преврнути истином Својом;^{34.} Нећу погазити завјета Својега, и што је изашло из уста Мојих нећу порећи.^{35.} Једном се заклех светошћу Својом; зар да слажем Давиду?^{36.} Сјеме ће његово трајати довијека, и пријесто његов као сунце преда Мном;^{37.} Он ће стајати увијек као мјесец и вјерни свједок у облацима."^{38.} А сад си одбацио и занемарио, разгњевио си се на помазаника Својега;^{39.}

Занемарио си завјет са слугом Својим, бацио си на земљу вијенац његов.⁴⁰ Развалио си све ограде његове, градове његове обратио си у зидине.⁴¹ Плијене га сви који пролазе онуда, поста подсмијех у сусједа својијех.⁴² Узвисио си десницу непријатеља његовијех, обрадовао си све противнике његове.⁴³ Завратио си острице мача његова, и нијеси га укријепио у боју;⁴⁴ Узео си му свјетлост, и пријесто његов оборио си на земљу;⁴⁵ Скратио си дане младости његове и обукао га у срамоту.⁴⁶ Докле ћеш се, Господе, једнако одвраћати, докле ће као огањ пламтјети гњев Твој?⁴⁷ Опомени се какав је вијек мој, како си ни на што створио све синове Адамове?⁴⁸ Који је човјек живио и није смрти видио, и избавио душу своју из руку пакленијех?⁴⁹ Гдје су пређашње милости твоје, Господе? Клео си се Давиду истином Својом.⁵⁰ Опомени се, Господе, пријекора слуга Својих, који носим у њедрима својим од свијех силнијех народа,⁵¹ Којим коре непријатељи Твоји, Господе, којим коре траг помазаника Твојега.⁵² Благословен Господ увијек! Амин, амин.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. (*поклон*)

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. (*поклон*)

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. (*поклон*)

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник тихо говори молитву: "Господе Боже наш, опомени се нас..."

Свештеник: Јер си благ и човекољубив Бог, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

++++++

Читач: Чита трећи антифон 12. катизме (Псалми 89-90):

За то време свештеник метанише пред светим Престолом, узима из кивота свети Агнец, и ставља

Га пажљиво и побожно на свети дискос.
По завршеном антифону, ђакон говори Малу јектенију.

Псалам 89.

^{1.} Господе! Ти си нам уточиште од колјена до колјена.^{2.} Прије него се горе родише и сазда се земља и васиљена, и од вијека и до вијека Ти си Бог.^{3.} Ти повраћаш човјека у трулеж, и говориш: вратите се синови људски!^{4.} Јер је тисућа година пред очима Твојима као дан јучерашњи, кад мине, и као стража ноћна.^{5.} Ти их као поводњем односиш; они су као сан, као трава, која рано вене,^{6.} Ујутру цвјета и увене, увече се покоси и сасуши.^{7.} Јер нас нестаје од гњева Твојега, и од јарости Твоје у сметњи смо.^{8.} Ставио си безакоња наша преда се, и тајне наше на свјетлост лица Својега.^{9.} Сви се дани наши прекраћују од срдње Твоје, године наше пролазе као глас.^{10.} Дânâ година наших свега има до седамдесет година, а у јачега до осамдесет година: и сам је цвијет њихов мука и невоља; јер теку брзо, и ми одлијећемо.^{11.} Ко зна силу гњева Твојега и Твоју јарост, да би те се као што треба бојао?^{12.} Научи нас тако бројити дане наше, да бисмо стекли срце мудро.^{13.} Поврати се, Господе! Докле ћеш? Смилуј се на слуге Своје.^{14.} Ујутру нас насити доброте Своје, и радоваћемо се и веселити у све дане своје.^{15.} Обрадуј нас према данима, у које си нас мучио, и према годинама, у које смо гледали невољу.^{16.} Нека се покаже на слугама Твојим дјело Твоје, и слава Твоја на синовима њиховијем.^{17.} Нека буде добра вольја Господа Бога нашега с нама, и дјело руку наших доврши нам, и дјело руку наших доврши.

Псалам 90.

^{1.} Који живи у заклону Вишњега, у сјену Свемогућега почива.^{2.} Говори Господу: Ти си Уточиште моје и Браниц мој, Бог мој, у Којега се узdam.^{3.} Он ће те избавити из замке птичареве, и од љутога помора;^{4.} Перјем Својим осјениће те, и под крилима Његовијем заклонићеш се; истина је Његова штит и ограда.^{5.} Нећеш се бојати страхоте ноћне, стријеле, која лети дању,^{6.} Помора, који иде по мраку,

болести, која у подне мори.⁷ Пашће поред тебе тисућа и десет тисућа с десне стране теби, а тебе се неће дотађи.⁸ Само ћеш гледати очима својима, и видјећеш плату безбожницима.⁹ Јер си Ти, Господе, поуздање моје. Вишњега си изабрао себи за уточиште.¹⁰ Неће те зло задесити, и ударац неће досегнути до колибе твоје.¹¹ Јер анђелима Својим заповиједа за тебе да те чувају по свијем путовима твојим.¹² На руке ће те узети да гдје не запнеш за камен ногом својом.¹³ На лава и на аспиду наступаћеш и газићеш лавића и змаја.¹⁴ „Кад Ме љуби, избавићу га; заклонићу га, кад је познао име Моје.¹⁵ Зазваће Ме, и услишићу га; с њим ћу бити у невољи, избавићу га и прославићу га.¹⁶ Дуга живота наситићу га, и показаћу му спасење Своје.“

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. (поклон)

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. (поклон)

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. (поклон)

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник: Јер си ти Бог наш, Бог који милује и спасава, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Народ: "Господе, завапих Теби..."

Свештеник прима кадионицу и окади свети Хлеб (освећен на прошлој Литургији) и свети Престо унаоколо.

Затим метанише три пута пред светим Хлебом, па кад се почну певати стихови: "Положи, Господе...", стави свети дискос са светим Хлебом себи на главу држећи га обема рукама, и идући полагано око светог Престола, преноси га пажљиво и побожно на Предложење.

Ђакон иде испред свештеника са свећом и кади, појци и народ певају тихо стихове, и сав народ и појци тада клекну на земљу.

Свештеник стави свети дискос на Предложење, улије у свети путир вино и воду, и покрива дискос

и путир покривачима, кадећи их, али не говорећи ништа, изузев на крају, при стављању воздуха: "Молитвама светих Отаца наших, Господе Исусе Христе Боже наш, помилуј нас. Амин." Окадивши Прећеосвећене Дарове на Предложењу, свештеник се враћа светом Престолу, савија антиминс, а ћакон кади свети Престо, олтар и сав храм. Кад се запева: "Слава...", отварају се царске двери, и на: "И сада и увек..." свештеник и ћакон чине Вход са кадионицом. Ако се на Литургији чита Јеванђеље, а то бива на празник Обретења главе Св. Јована Претече, на дан Светих Четрдесет Мученика, на храмовни празник, као и у прва три дана Велике недеље, онда се Вход врши са Јеванђељем. За време входа, свештеник чита молитву: "У вече, и ујутро, и у подне хвалимо..."

Гóсподи, воззвáх - глас 8:

Гóсподи, воззвáх к Тебé, услы́ши мя. / Услы́ши мя, Гóсподи.	Господе, Тебе зовем, услиши ме. Услиши ме, Господе.
Гóсподи, воззвáх к Тебé, услы́ши мя: / вонмí гла́су молéния моегó, / внегдá воззвáти ми к Тебé. / Услы́ши мя, Гóсподи.	Господе, Тебе зовем, услиши ме; чуј глас мольења мога, када вапим теби. Услиши ме, Господе.
Да испráвится молýтва моя, / яко кадíло пред Тобóю, / воздеýние рукú моéю / - жéртва вечéрняя. / Услы́ши мя, Гóсподи.	Нека се уздигне молитва моја, као кад пред лице Твоје; уздијање руку мојих - жртва вечерња. Услиши ме, Господе.

КЛЕЧЕЊЕ

И стихови по реду:

Положи, Господи, хранение устом моим, и дверь ограждения о устнах моих.	Постави, Господе, стражу устима моим, и дверь ограде око усана моих.
Не уклони сердце мое в словеса лукавствия, непщевати вины о грехах, с человеки делающими беззаконие, и не сочтуся со избранными их.	Не допусти срце моје у речи лукаве, да измишља изговоре за грехе, са људима који чине безакоња, и нећу се дружити са избранима њиховим.

Накажет мя праведник милостию и обличит мя, елей же грешнаго да не намастит главы моей,	Покараће ме праведник са милошћу, и изобличиће ме; а уље грешника да не намасти главу моју.
яко еще и молитва моя во благоволениих их. Пожерты быша при камени судии их:	Јер је и молитва моја против волье њихове - расуше се низ камење моћници њихови.
услышатся глаголи мои, яко возмогоша. Яко толща земли проседеся на земли, расточишася кости их при аде.	Чуће речи моје као угодне; као што се грумен земље просу по земљи, расуше се кости њихове до пакла.
Яко к Тебе, Господи, Господи, очи мои: на Тя уповах, не отыми душу мою.	Јер Теби, Господе, Господе, управих очи моје; у Тебе се уздах, не одбаци душу моју.
Сохрани мя от сети, юже составиша ми, и от соблазн делающих беззаконие.	Сачувај ме од мреже коју ми поставише, и од замке оних који чине безакоња.
Падут во мрежу свою грешницы: един есмь аз, дондеже прейду.	Пашће у мрежу свою грешници, а ја једини осталох докле не прођох.

Псалам 141.

Гласом моим ко Господу воззвах, гласом моим ко Господу помолихся.	Гласом мојим завапих ка Господу, гласом мојим ка Господу се помолих.
Пролију пред Ним моление мое, печаль мою пред Ним возвещу.	Излићу пред Њим молитву моју, жалост моју пред Њим објавићу.
Внегда исчезати от мене духу моему: и Ты познал еси стези моя:	Кад ишчезава дух мој из мене, Ти си познао стазе моје.
на пути сем, по немуже хождах, скрыша сеть мне.	На путу овоме по којем ходих, они ми поставише замку.

Смотрях одесную и возглядах, и не бе знай мене:	Гледах надесно и разгледах, и не беше никога ко ме познаје.
погибе бегство от мене, и нестъ взыскай душу мою.	Нестаде уточишта за мене, а нико не мари за душу моју.
Воззвах к Тебе, Господи, рек: Ты еси упование мое, часть моя еси на земли живых.	Виках Теби, Господе, и рекох: Ти си Нада моја, удео си мој на земљи живих.
Вонми молению моему, яко смирихся зело,	Послушај молитву моју, јер се понизих веома.
избави мя от гонящих мя, яко укрепиша паче мене.	Избави ме од гонитеља мојих, јер се утврдише већма од мене.

На 10 стихире:

Изведи из темнїцы дўшу мою, исповéдатися эмени Твоему.	Изведи из тамнице душу моју, да бих исповедао Име Твоје.
--	--

Стихире Посни Триод - ГЛАС 8.

Мојим првим грехом, својевољно сам обнажен од лепоте
врлина, ал' се опет у њу оденух, твојим снисхоћењем Речи
Божија. Ниси ме презрео када сам пао у велике грехе, на
разбојничком путу сатреног, него си ме твојим старањем
снабдео, твојом великим силом, многомилостиви Господе.

Менé ждут прáведницы, дóндеже воздáси мне.	Мене чекају праведници докле ми не узвратиш.
--	---

Мученична: Мученици Господњи, ви свако место
освећујете, и сваку болест лечите, зато вас сада молимо:
молите Бога да се душе наше избаве од замки вражијих.

На 8: Псалам 129.

Из глубинý воззвáх к Тебé, Гóсподи, Гóсподи, услýши глас мой.	Из дубине вичем Теби, Господе, Господе, услиши глас мој.
--	--

Стихире Посни Триод - ГЛАС 1.

На крсту прикован Господе, Адамову меницу си светим копљем покидао, зато покидај и моје окове Речи Божија, да ти са вером и радосно принесем на жртву похвале. Сад нам је време поста погодно, које си свима дао за спасење.

Да бўдут ўши Твой внёмлюще гла́су молéния моегó.	Да буду уши Твоје пажљиве на глас мольења мојега.
--	--

Од поста се Мојсеј некад заблистао, када је славу Божију видео, на њега се смирина душо угледај, јер је Христос за тебе по доброти својој на крсту руке раширио па му делима угоди, уздржањем и молитвом, да примиш небеско блаженство.

На 6:

Áще беззакónия нáзиши,
Гóсподи, Гóсподи, кто
постойт? Яко у Тебé
очищéние есть.

Ако на безакоња будеш
гледао, Господе, Господе,
ко ће опстати? Јер је у Тебе
очишћење.

Ина стихира, глас 6.

Подобно: Архангелски воспојим..

Животворном Крсту твоме се Христе клањамо, за твоју на њему неизмерну доброту, и тако душе обасјавамо, да ти непрестно појимо, молећи искрено, да поприште поста радосно прођемо, и до твога страдања Господе стигнемо, којим си нас спасао.

Íмене ráди Твоегó
потерpéх Тя, Гóсподи,
потерpé душá моý в слóво
Твоé, уповá душá моý на
Гóспода.

Ради Имена Твога очекивах
Те, Господе; очекиваше
душа моја Реч Твоју, поузда
се душа моја у Господа.

(Стихире Преподобни Теоктист-Краљ Драгутин глас 1.)

Дивног ли чуда у србском породу! Као извор смирења и лествица покајања се показао, па је србски род до небеса узнео и пример му дао, зато дођите љубитељи празника, да похвалама опевамо славнога краља: радуј се

преблажени Теоктисте и Господу моли се, да свету мир дарује, а Отацбини ослобођење и душама нашим велику милост.

На 4:

От стражи утренния до ноћи, от стражи утренния да уповáет Израиль на Гóспода.	Од страже јутарње до ноћи, од страже јутарње да се узда Израиль на Господа.
---	---

Твоје уснуће славе архијереји и владари, свештеници и монаштво и мирјани, сваки нараштај и узраст у србским земљама Отацбине твоје, предивни Теоктисте заједно се радује, у светом дану твога уснућа старци и млади весело кличу: премудри краљу радуј се и Господу моли се, да мир дарује и избављење Отечеству твоме а душама нашим велику милост.

Јáко у Гóспода мýлость, и мнóгое у Негó избавléние, и Той избáвит Израиля от всех беззакónий егó.	Јер је у Господа милост, и много је у Њега избављење, и Он ће избавити Израиља од свих безакоња његових.
---	--

(Стихире Преподобни Теоктист-Краљ Драгутин глас 8.)

После искреног покајања си владавину твоме јединородноме твоме брату предао, и у сремску земљу си отишао и тамо богоугодно поживео, богоблажени и преподобни Теоктисте прекрасни, зато си после твога уснућа и плату твојих прародитеља примио, и са њима се моли за душе наше.

Хвалíте Гóспода вси язы́цы, похвалíте Егó вси лю́дие.	Хвалите Господа сви народи, похвалите Њега сва племена.
---	---

Дођите верни да песмама прославимо двојицу преславну који су процвали у светињи над светињама, предивну браћу: Драгутина и Милутина, јер су они један другог у богољубљу бодрили, и честитим животом на земљи се

обојица Божије благодати удостојили, и што је Господ наредио марљиво су испунили, затим се у небески дворац у неизрецивој радости уселили, заједно са својим родитељима, којима кличемо: угодници Христови и усрдни заступници Рода нашега, молимо вас, о богомудри, молите се да се спасу душе наше.

Јако утврди се мјлост Егो
на нас, и истину Господњу
пребываєт во век.

Јер се утврди милост
Његова на нама, и истина
Господња остаје до века.

(Стихире - Свештеномученик Василије Анкирски - глас 4.)

Украшен одећом свештеника, ти си служио Богу као анgel, и њему, који се ради нас јавио у трошном телу, ти си жртве приносио, Василије знаменити (Анкирски), тако си и као савршено јагње жртвован, и постао чиста жртва, и принет си сада у небески жртвеник; зато тебе радосном песмом увек славимо и кличемо ти: моли се непрестано да се спасу душе наше.

Слáва Отцú и Сы́ну и
Святóму Дúху,

Слава Оцу и Сину и Светоме
Духу,

Неправедном пресудом ти си патње гуљења коже претрпео, надајући се крајњој и без патњи слави, и награди страдалницима спремљеној, у огњу си калан као жељезо, и постао свеблажени као мач небом искован, којим си војске демона посекао, зато тебе славе данас радосно свака побожна уста, страдалниче храбри, дични Василије презвитеру Анкирски.

И нýне и прýсно и во вéки
векóв. Амýнь.

И сада и увек и у векове
векова. Амин.

КрстоБогородичан – глас 4.:

Не плачи замном Мати, гледајући на дрвету крста распетога Сина твога и Бога, који је свемоћно поставио земљу на водама, и сву је творевину саздао, јер ћу васкрснути и прославићу се, и мојом силом ћу срушити

адово царство, и уништити силу његову, а свезане ћу избавити од зала његових као Милосрдан, и привешћу их Оцу моме као човекољубив.

Ђакон: Благослови, владико, свети Вход.

Свештеник благосиљајући према истоку, говори тихо: "Благословен Вход..."

Ђакон: Премудрост, смерно стојмо!

Певница: Иисусе Христе, Светлости тиха, свете славе безсмртнога Оца Небескога, Светога Блаженога; дочекавши залазак сунца и видевши светлост вечерњу, певамо Оца Сина и Светога Духа, Бога; достојан си да у сва времена будеш слављен гласовима радосним, Сине Божији, Ти живот дајеш; зато Те свет слави.

Кад свештеник и ђакон уђу у свети олтар, поставља се на царске двери свећњак са свећом, а ђакон окачи кадионицу о свећњак.

Свештеник: *Пазимо. Мир свима.*

Читач: И духу твоме.

Свештеник: *Премудрост.*

Читач: Прокимен, псалам 98, глас 7: Узвисујте Господа Бога нашега, и клањајте се подножију ногу његових, јер је свето.

ПЕВНИЦА или СВЕШТЕНИК: Узвисујте Господа Бога нашега, и клањајте се подножију ногу његових, јер је свето.

Читач: Господ се зацари, нека се гневе народи.

ПЕВНИЦА или СВЕШТЕНИК: Узвисујте Господа Бога нашега, и клањајте се подножију ногу његових, јер је свето.

Читач: Узвисујте Господа Бога нашега, /

ПЕВНИЦА или СВЕШТЕНИК: / и клањајте се подножију ногу његових, јер је свето..

Свештеник: *Премудрост.*

Читач: Читање из Књиге Постања:

Свештеник: Пазимо.

Читање из Књиге Постања (Гл. 18,20–33)

Рече Господ: Галама из Содома и Гомора умножи се, и греси њихови велики су веома. Зато ћу сићи да видим, да ли се повици њиховој која долази ка мени зло збива, а ако не, да знам.

И окренувши се оданде кренуше људи путници за Содом, а Авраам још стајаше пред Господом.

И приступивши Авраам рече: Еда ли ћеш погубити праведнога са безбожником, и биће праведник као безбожник? Ако буде педесет праведника у граду, хоћеш ли их погубити? Зар нећеш поштедети сво место ради педесет праведника, ако их буде у њему? Нипошто ти нећеш учинити по тој речи, да погубиш праведника за безбожником, и биће праведник као безбожник. Нипошто; зар Судија све земље неће учинити суд прави?

А Господ рече: Ако нађем у Содому педесет праведника у граду, оставићу сво место ради њих. И одговоривши Авраам рече: Сада почех говорити Господу, иако сам земља и пепео. Ако се пак смањи педесет праведника за пет, хоћеш ли због тих петорице погубити сав град? И рече: Нећу погубити, ако нађем тамо четрдесет пет праведника.

И стаде даље говорити Авраам Њему, и рече: А ако се нађу тамо четрдесет праведника? И рече: Нећу погубити због четрдесет. И рече опет Авраам: Немој нешто замерити, Господе, ако опет проговорим: Ако се нађе онде тридесет праведника? И рече: Нећу погубити, ако се нађе тамо тридесет. И рече Авраам: Пошто сам већ говорио Господу: Ако се нађе тамо двадесет? И рече: Нећу погубити ради двадесеторице. И рече Авраам: Немој нешто замерити, Господе, ако проговорим још једном: Ако се нађе тамо десет? И рече: Нећу погубити ради десеторице.

И отиде Господ, пошто престаде говорити Аврааму, а Аврам се врати у своје место.

Свештеник: Пазимо.

Читач: Прокимен, псалам 99, глас 6: Ускликните Господу сва земљо.

ПЕВНИЦА или СВЕШТЕНИК: Ускликните Господу сва земљо.

Читач: Служите Господу у весељу.

ПЕВНИЦА или СВЕШТЕНИК: Ускликните Господу сва земљо.

Читач: Ускликните Господу /

ПЕВНИЦА или СВЕШТЕНИК: / сва земљо.

Ђакон: Заповедите!

ЧТЕЦ И САВ НАРОД У ХРАМУ КЛЕКНУ. Свештеник обема рукама узима свећњак са запаљеном свећом и кадионицом, окрене се светом Престолу и чинећи свећњаком крст, говори гласно: "Премудрост, смерно стојмо!"

Затим се окрене на запад народу и говори гласно:

"Светлост Христова просвећује све."

И оставља свећњак са кадионицом опет на царске двери, а чтец и сав народ устају.

Читач: Читање из Прича Соломонових:

Свештеник: Пазимо.

Читање из Прича Соломонових (Гл.16, 17–33 и 17, 1–17)

Који прима васпитно карање, биће у добру; а који приhvата критике умудриће се. Који чува путеве своје, очувава душу своју, а који љуби живот свој, штедеће уста своја. Пре слома претходи дрскост, а пре пада злоумље. Больји је кротак са смирењем, него онај који дели добити са дрскима.

Разуман у стварима налази добра, и који се узда у Господа блажен је. Мудре и разумне често називају злима, а слатки у речи чуће још више од тога. Извор живота јесу мисли добре оних који су их стекли, а карање безумних је зло. Срце мудрога схватиће што говоре сопствена уста, а на уснама носиће познање. Саће меда су речи добре, а сладост њихова је здравље души.

Има путева који се човеку чине прави, али свршетци њихови гледају у дно пакла. Човек у мукама пати се себи, и

изнуђује своју пропаст; а покварени у својим устима носи погибао. Човек безуман себи копа зло, и на устима својим сабира огањ. Човек покварен зрачи зло, и варницу подвале упаљује злима, и раздаваја пријатеље. Човек преступник закона обмањује пријатеље, и одводи их на путеве рђаве; који уперава очи своје само на једно, размишља криво, а устима својим одређује све зло; он је пећ злоће.

Венац похвале је старост, и на путевима правде налази се. Больји је дуготрпљив човек од снажнога и човек који има разборитост - од земљоделца узвишеног. Који пак суздржава гњев больји је од освајача града. Неправеднима се све враћа у недра, а код Господа је све праведно.

Больја је кора хлеба са слашћу у миру, неголи дом испуњен многим добрима и неправедним жртвама са свађом. Слуга паметан овладава господарима неразумним, и међу браћом ће праведно разделити на делове. Као што се испробава сребро и злато у пећи, тако и изабрана срца код Господа.

Зли човек слуша језик безаконика, а праведник не обраћа пажњу на усне лажљиве.

Ко се руга сиромаху, разгневљује Творца његовог, а који се радује над оним који пропада, неће бити невин; који пак има сажаливости биће помилован. Венац је старада деца деце његове, а похвала деци су очеви њихови. Вернога следује сав украс новца, а невернога ни динар. Не приличе безумноме верне усне, нити праведноме усне лажљиве.

Васпитање је награда и благодат онима који га примењују, и где год се окрене, успеће. Који сакрива нанете му неправде, тај тражи пријатељство, а који мрзи да их скрива, тај раздаваја пријатеље и сроднике.

Претња скрушава срце мудрога, а безумни бијен не осећа ударце. Спорења покреће сваки зли, а Господ ће му ангела немилостивог послати. Брига ће доћи човеку паметном, а безумници размишљају о злу.

Који узвраћају зло за добро, неће уклонити зла из дома свога. Начело правде даје моћ одлукама, а испред оскудице памети иде сукоб и свађа. Који неправеднога пресуди као праведног, и праведнога као неправедног, нечист је и мрзак код Бога.

Чему послужи имање безумноме? Јер немилосрдни не може стећи мудрост. Који високо подиже дом свој, тражи рушење; а који избегава да се учи, упашће у зла. У свако време нека имаш пријатеља, а браћа нека су у неволи корисна.

ПАРИМИЈЕ ПРЕПОДОБНОГ ТЕОКТИСТА – КРАЉА СРБСКОГ ДРАГУТИНА:

Свештеник: Премудрост.

Читач: Читање из Премудрости Соломонових (Гл. 5, 15–24 и

6, 1–3):

Свештеник: Пазимо.

Праведници ће до века живети, и у Господа је плата њихова, и старање њихово у Вишњега. Тога ради добиће царство благољепија, и венац лепоте из руке Господње; јер ће их десницом покрити, и мишицом Својом заштитити их. Узеће за свеоружје ревност Своју, и наоружаће твар за освету непријатељима. Обући ће се у окlop правде, и ставиће као шлем суд нелицемеран. Узеће за штит непобедиви светост; пооштриће гњев изненадни за мач. Бориће се заједно са њиме свет на безумнике; полетеће праволучне стреле муњевите, и као из благокруглог лука, из облака, на циљ полетеће, од каменометног гњева, тешки ће падати град. Узнегодоваће на њих вода морска, реке ће их потопити нагло. Стаже им насупрот ветар силан, и као вихор развејаће их; и опустошиће сву земљу безакоње, и злодејство ће преврнути престоле моћних. Слушајте, зато, цареви, и разумите; научите се, судије крајева земље; почујте који владате мноштвом, и који се гордите због маса

незнабожних народа. Јер вам је дата од Господа власт, и моћ од Вишњега.

Свештеник: Премудрост.

Читач: Читање из Премудрости Соломонових (Гл. 4, 7-15):

Свештеник: Пазимо.

Праведник кад достигне да сконча, биће у покоју. Јер старост часна није у многолетности, нити се бројем година одмерава. Него је мудрост седина људима, и узраст старости је живот непорочан. Праведник благоугодан поставши Богу, завољен би; и живећи посред грешника, пресељен би. Узет би, да злоба не измени памет његову, или да лаж не обмане душу његову. Јер завист злобе помрачује добра, а маштање похоте измене јује ум незлобив. Скончавши за мало, испуни године дуге; јер угодна би Господу душа његова; зато се пожури да изађе из средине злобне. А народи видеше, и не разумеше, нити ставише на мисао тако нешто: да је благодат и милост на изабранима Његовим, и посета Његова у преподобнима Његовим.

Свештеник: Премудрост.

Читач: Читање из Премудрости Соломонових (Гл. 3, 1-9):

Свештеник: Пазимо.

Душе праведника су у руци Божјој, и неће их се дотаћи невоља. Изгледало је у очима неразумних да су умрли, и сматран је за погибао исход њихов, а одлазак од нас - уништење; они, међутим, пребивају у миру, јер ако су у очима људи и кажњени, нада је њихова пуна бесмртности; и мало намучени, велико ће добро задобити, пошто их Бог испроба и нађе их достојне себе самога; као злато у огњеној пећи испроба их, и као свеплодну жртву прими их. И у вријеме када их посети засијаће, и као искра у стрњици плануће. Судиће

племенима и загосподариће народима, и зацариће се над њима Господ вавијек. Који се у Њега поуздају познаће истину, и вјерни ће у љубави пребивати у Њему, јер благодат и милост је са светима Његовим.

По завршетку паримија:

Свештеник: *Мир ти!*

Читач: И духу твоме.

Свештеник: *Премудрост.*

Чтец:

Да исправитсја молитва моја, јако кадило пред тобоју, воздјејаније руку мојеју жертва вечерњаја.

Нека узиђе молитва моја као кадило преда Те, уздизање руку мојих као принос вечерњи.

За то време свештеник узме кадионицу са свећњака и кади предњу страну светог Престола. Док чтец пева сав народ у храму клечи.

После тога чтец клекне, а појци десне певнице и народ на десној страни храма устану и певају исто (па опет клекну), *а народ на левој страни цркве и појац клече:*

Да исправитсја молитва моја, јако кадило пред тобоју, воздјејаније руку мојеју жертва вечерњаја.

Нека узиђе молитва моја као кадило преда Те, уздизање руку мојих као принос вечерњи.

Свештеник кади јужну страну светог Престола. Чтец устане и говори стих први (*а сав народ у цркви клечи*)

Чтец - стих први:

Господи, возвах к тебје, услиши мја, вонми гласу мољенија мојего, вњегда возвати ми к тебје.

Господе, к Теби вапим, услиши ме; почуј глас мољења мојега када завапим Теби.

Појци и народ леве стране устају и певају (па опет клекну), *а народ десне стране и појац клече:*

Да исправитсја молитва моја, јако кадило пред

Нека узиђе молитва моја као кадило преда Те,

тобоју, воздјејаније руку мојеју жертва вечерњаја.	уздијање руку мојих као принос вечерњи.
--	---

Свештеник кади источну страну светог Престола. Чтец устане и говори стих други (*а сав народ у цркви клечи*):

Чтец - стих други:

Положи, Господи, храњеније устом мојим, и двер огражденија о устнах мојих.	Постави, Господе, стражу језику моме, и огради уста моја.
--	---

Појци и народ десне стране устају и певају (па опет клекну), *а народ леве стране и појац клече*:

Да исправитсја молитва моја, јако кадило пред тобоју, воздјејаније руку мојеју жертва вечерњаја.	Нека узиђе молитва моја као кадило преда Те, уздијање руку мојих као принос вечерњи.
--	--

Свештеник кади северну страну светог Престола. Чтец устане и говори стих трећи (*а сав народ у цркви клечи*):

Чтец - стих трећи:

Не уклони сердце моје в словеса лукавствија, непшчевати вини о грјесјех.	Не дај срцу моме да застрани на зле помисли, да не измишља изговоре за грехе.
--	---

Појци и народ леве стране устају и певају (па опет клекну), *а народ десне стране и појац клече*:

Да исправитсја молитва моја, јако кадило пред тобоју, воздјејаније руку мојеју жертва вечерњаја.	Нека узиђе молитва моја као кадило преда Те, уздијање руку мојих као принос вечерњи.
--	--

Свештеник одлази светом Предложењу, окади Пређеосвећене Дарове, затим кади и Горње место, а сав народ клечи.

Свештеник тада оставља кадионицу па кад се заврши певање, клекне пред свети Престо и пева (*а сав народ у цркви клечи*):

Да исправитсја молитва моја, јако кадило пред тобоју,	Нека узиђе молитва моја као кадило преда Те,
---	--

Затим свештеник устаје и чини три метаније, а сав народ наставља песму, устајући:

воздјејаније руку мојеју жертва вечерњаја.	уздизање руку мојих као принос вечерњи.
---	--

Онда **СВЕШТЕНИК И ЂАКОН МЕТАНИШУ ТРИ ПУТА ПРЕД СВЕТИМ ПРЕСТОЛОМ**, говорећи молитву светог Јефрема Сирине:

"Господе и Владару живота мoga, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља не дај mi.

Дух целомудрености, смиrenoумља, трпљења и љубави, даруј мени, слузи твоме.

О, Господе Царе, даруј mi да сагледам своје грехове, и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин." **ИСТОВРЕМЕНО МЕТАНИШУ И СВИ ПРИСУТНИ У ХРАМУ.**

Ђакон: Рецимо сви из све душе, и од свега ума свога, рецимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Господе Сведржитељу, Боже отаца наших, молимо Ти се, услиши и помилуј.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Помилуј нас, Боже, по великој милости својој, молимо Ти се, услиши и помилуј.

Народ: Господе, помилуј. (трипут)

Ђакон: Још се молимо за благоверни христољубиви род наш и за све Православне Хришћане.

Народ: Господе, помилуј. (трипут)

Ђакон: Још се молимо за најсветијега Патријарха (или високопреосвештенога Митрополита, или преосвештеног Епископа) нашег (име), и за сву у Христу браћу нашу.

Народ: Господе, помилуј. (трипут)

Ђакон: Још се молимо за браћу нашу, свештенике, ђаконе, и за сву у Христу братство наше.

Народ: Господе, помилуј. (трипут)

Ако је манастир: Још се молимо за настојатеља ове свете обитељи (име), и за сву у Христу братство његово. Народ: Господе, помилуј. (трипут)

Ђакон: Још се молимо за блажене и незaborавне свете патријархе Православне, за благочестиве цареве и благоверне царице, за осниваче овога светога храма (ако је манастир: свете обитељи ове), и за све до сада преминуле Православне оце и браћу нашу који овде почивају, и за Православне свуда.

Народ: Господе, помилуј. (трипут)

Ђакон: Још се молимо за оне који плодове доносе и добро творе у светом и свечасном храму овом, за оне који се труде, који певају, и за присутни народ, који очекује од Тебе велику и богату милост.

Народ: Господе, помилуј. (трипут)

Свештеник говори Молитву усрдног мольења: "Господе, Боже наш, прими ово усрдно мольење..."
Свештеник: Јер си милостив и човекољубив Бог, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Ђакон: Оглашени, помолите се Господу.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Верни, помолимо се за оглашене.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да их Господ помилује.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да их научи речи истине.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да им открије Јеванђеље правде.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да их присаједини својој светој, саборној и апостолској Цркви.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Спаси, помилуј, заштити и сачувај их, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Оглашени, главе своје Господу приклоните.

Народ: Теби, Господе. **(дуго)**

Свештеник чита молитву за оглашене, пред распростирање антиминса: "Боже, Боже наш, Творче..."

Свештеник: Да и они с нама славе пречасно и величанствено име твоје, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Ђакон: Ви који сте оглашени, изиђите; оглашени, изиђите;

ви који сте за Просвећење, приступите; помолите се ви који сте за Просвећење.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Верни, помолимо се Господу за браћу која се спремају за свето Просвећење, и за њихово спасење.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да их Господ Бог наш утврди и укрепи.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да их просвети просвећењем богопознања и побожности.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да их у погодно време удостоји бање поновног рођења, отпуштења грехова и одеће бесмртности.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да их препороди водом и Духом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да им дарује савршенство вере.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да их приброји светом и изабраном стаду.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Спаси, помилуј, заштити и сачувај их, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Ви који сте за Просвећење, главе своје приклоните Господу.

Народ: Теби, Господе. **(дуго)**

Свештеник говори молитву за оне који се припремају за свето Просвећење: "Покажи, Господе,
лице своје..."

Свештеник: Јер си Ти просвећење наше, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Ђакон: Ви који сте за Просвећење, изиђите; који сте за Просвећење, изиђите; ви који сте оглашени, изиђите; нико од оглашених да не остане;

Литургија верних

Ђакон: А ви који сте верни, опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј **(дуго)**

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Премудрост!

Свештеник говори прву молитву верних: "Боже Велики и Прослављени..."

Свештеник: Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј. **(дуго)**

Ђакон: За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: За мир свега света, за непоколебљивост светих Божијих Цркава, и сједињење свих, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: За овај свети храм, и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божијим улазе у њега, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да нас избави од сваке невоље, гњева, опасности и нужде, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Премудрост!

Свештеник говори молитву верних другу: "Владико Свети, Преблаги, молимо Тебе..."

Свештеник: По дару Христа твога, са којим си благословен, са пресветим и благим и животворним твојим Духом, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Народ:

Није сили небеснија с нами
невидимо служат; се бо
входит цар слави, се жертва
тајнаја совершена
дориноситса.

Сада Небеске Силе с нама
невидљиво служе: јер ево
улази Цар славе; ево већ
принесена тајanstvena
Жртва долази, свечано
праћена.

<p>Вјероју и љубовију приступим, да причасници жизни вјечнија будем. Алилуја, алилуја, алилуја.</p>	<p>Са вером и љубављу приступимо, да причасници вечнога живота постанемо. Алилуја, Алилуја, Алилуја.</p>
---	--

За то време ћакон улази у олтар и кади свету Трпезу, свето Предложење, свештеника, свете двери, иконе и народ, говорећи притом 50. псалам.

Затим свештеник и ћакон стану пред свети Престо и говоре тихо: "Сада Небеске Силе..."(трипут), клањајући се, па целивају крст и свети Престо и одлазе Пређеосвећеним Даровима на светом Предложењу. Свештеник се клања три пута, говорећи тихо: "Боже, очисти ме грешнога...", кади свете Дарове, узима воздух и стави га на плећа ћакону (ако не служи ћакон - себи на плећа), узме у десну руку свети дискос и стави га себи на главу у леву руку узме свети путир, **И КАД НАРОД ЗАПЕВА: "ЕВО ВЕЋ ПРИНЕСЕНА ТАЈАНСТВЕНА ЖРТВА..." ИЗЛАЗЕ НА СЕВЕРНЕ ДВЕРИ, И ТАКО ЧИНЕ ВХОД.**

Ђакон иде напред и кади свештеника, а он, ништа не говорећи, тихо и са страхом Божијим иде за њим; и улазе у свети олтар.

ЗА ТО ВРЕМЕ САВ НАРОД У ХРАМУ КЛЕЧИ. КАД УЂУ У ОЛТАР, НАРОД УСТАЈЕ И ПЕВА: "СА ВЕРОМ И ЉУБАВЉУ ПРИСТУПИМО..."

Свештеник ставља свети дискос на свети Престо према својој левој, а свети путир према својој десној руци, скида покриваче, узима воздух, кади га и покрива њиме свете Дарове, ништа не говорећи.

Онда **СВЕШТЕНИК И ЂАКОН МЕТАНИШУ ТРИ ПУТА ПРЕД СВЕТИМ ПРЕСТОЛОМ**, говорећи молитву светог Јефрема Сирине:

"Господе и Владару живота мoga, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља не дај mi.

Дух целомудрености, смиrenoумља, трпљења и љубави, даруј mени, слузи твоме.

О, Господе Царе, даруј mi да сагледам своје грехове, и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин." **ИСТОВРЕМЕНО МЕТАНИШУ И СВИ ПРИСУТНИ У ХРАМУ.**

Ђакон: Допунимо молитву своју Господу.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: За предложене и Пређеосвећене часне Дарове, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да човекољубиви Бог наш, примивши их у свој свети и наднебески и умни Жртвеник, као мирис миомира духовнога, ниспошље нам за то божанску благодат, и дар Светога Духа, помолимо се.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Да нас избави од сваке невоље, гњева, опасности и нужде, Господу се помолимо.

Народ: Господе, помилуј. **(дugo)**

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Сво вче савршено, свето, мирно и безгрешно, од Господа молимо.

Народ: Подай, Господе.

Ђакон: Анђела мира, верног вођу, чвара душа и тела наших, од Господа молимо.

Народ: Подай, Господе.

Ђакон: Опроштај и отпуштење грехова и сагрешења наших, од Господа молимо.

Народ: Подай, Господе.

Ђакон: Добро и корисно душама нашим. и мир свету, од Господа молимо.

Народ: Подай, Господе.

Ђакон: Остало време живота свога у миру и покајању да проведемо, од Господа молимо.

Народ: Подай, Господе.

Ђакон: Крај живота нашега да буде хришћански, без бола, непостидан, миран, и да добар одговор дамо на Страшном Христовом суду, молимо.

Народ: Подай, Господе.

Ђакон: Измоливши јединство вере и заједницу Светога Духа, сами себе и једни друге, и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник, након полагања светих Дарова на свети Престо, моли се тихо: "Боже неизрецивих и невидљивих тајни..."

Свештеник: И удостој нас, Владико, да смело и неосуђено смемо призивати Тебе небескога Бога Оца и говорити.

Народ: Оче наш који си на небесима, да се свети име твоје, да дође царство твоје, да буде воља твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми оправдамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник: Јер је твоје царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: АМИН.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Ђакон: Главе своје Господу приклонимо.

Народ: Теби, Господе. (дуга)

Свештеник приклони главу и моли се тихо: "Боже, једини добри и милосрдни..."

Свештеник: Благодаћу и милосрђем и човекољубљем Јединороднога Сина твога, са којим си благословен, са пресветим и благим и животворним твојим Духом, сада и увек и у векове векова.

Народ: АМИН. (дуга)

Свештеник се моли тихо: "Чуј, Господе Исусе Христе Боже наш..." Онда се свештеник и ђакон клањају трипут, говорећи: "Боже, очисти..."

Ђакон: Пазимо!

Тада свештеник с великим страхом Божијим и побожношћу пружи руку испод воздуха, којим су покривени свети Дарови, дотакне се руком животворног Хлеба, не подижући га, и говори гласно: "Пређеосвећене Светиње светима".

ЗА ТО ВРЕМЕ САВ НАРОД У ХРАМУ КЛЕЧИ И УСТАВШИ ПЕВА: "Један је свет, један Господ Исус Христос, у славу Бога Оца. Амин."

и одмах се пева Причастен: **"Окусите и видите, јер је благ Господ.**

В памјат вјечнују будет праведник. От слуха зла не убојитсја.

Алилуја, Алилуја, Алилуја."

За то време свештеник скида воздух са светог дискоса и птира, као и звездицу, а Ђакон ушавши у олтар, говори тихо: "Разломи..."

Свештеник разлама свети Агнец на четири дела и говори: "Ломи се..."

Онда узме део ИС, начини њиме крсни знак над светим путиром и ставља га у њега, ништа не говорећи.

Ђакон налије крстолико топлоту у свети путир, ништа не говорећи.

И причешћује се светим Тајнама са страхом и побожношћу, претходно се помоливши молитвом пред причест: "Верујем Господе и исповедам..."

Свештеник предајући ђакону свети Хлеб, говори тихо: "Теби ђакону (име)... Узимајући и сам свето Причешће, говори: "Часно и пресвето и пречисто..."

Ако свештеник служи сам, без ђакона, он сада не пије из светог птира.

Ако пак служи са ђаконом, свештеник сада узме свети путир и пије из њега, ништа не говорећи. Ђакон пије из светог птира после заамвоне молитве, употребљавајући свете Дарове. И припремају свете Дарове за причешће верних, стављајући преостале честице у свети путир.

Онда ђакон, примивши свети путир из руку јереја, показују га са двери народу говорећи: "Са страхом Божјим, и вером приступите."

Народ:

Благословљу Господа на всјакоје времја, хвала јего во устјех мојих.	Благосиљаћу Господа у свако време; прослављање Њега је у устима мојим.
---	--

Тада приступају верни и примају божанске Тајне. После светог Причешћа, свештеник благосиља народ.

Свештеник: Спаси, Боже, народ твој и благослови наслеђе твоје.

Народ:

Хлеб небесниј и чашу жијни вкусите и видите, јако благ Господ. Алилуја, алилуја, алилуја.	Хлеб небесни и чашу живота окусите и видите, јер је благ Господ. Алилуја, Алилуја, Алилуја.
---	---

Свештеник кади свете Дарове, даје ђакону свети дискос, сам узима свети путир, и говори тихо:
"Благословен..."

Свештеник: Свагда, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Да исполнјатсја уста наша хваљенија твојего, Господи, јако да појем славу твоју, јако сподобил јеси нас причаститисја свјатим Твојим божественим, безсмртним и животворјашчим Тајнам; собљуди нас во Твојеј Свјатињи, вес ден поучатисја правдје Твојеј. Алилуја, алилуја, алилуја.

Нека се испуне уста наша хвале твоје, Господе, да певамо славу твоју, јер си нас удостојио да се причестимо светим твојим, божанским, безсмртним и животворним Тајнама; сачувај нас у твојој светињи, да се сав дан поучавамо правди твојој. Алилуја, Алилуја, Алилуја.

Ђакон оставља свети дискос на Предложение, а свештеник свети путир, онда ђакон стаје на своје место.

Ђакон: Примивши божанске, свете, пречисте, бесмртне, небесне и животворне, страшне Христове Тајне, стојећи смерно, достојно заблагодаримо Господу.

Народ: ГОСПОДИ, ПОМИЛУЈ.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: ГОСПОДИ, ПОМИЛУЈ.

Ђакон: Измоливши сав дан савршен, свет, миран и безгрешан, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: ТЕБИ, ГОСПОДЕ.

Свештеник говори тихо молитву благодарности после Причешћа: "Благодаримо Теби..." Онда осењује Јеванђељем антиминс.

Свештеник: Јер си Ти освећење наше, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: АМИН.

Свештеник: У миру изиђимо.

Народ: У име Господње.

Ђакон: Господу се помолимо.

Народ: ГОСПОДИ, ПОМИЛУЈ.

Свештеник стаје иза амвона и говори заамвону молитву.

Свештеник: Господе Сведржитељу, Ти си сву твар премудрошћу створио, и неисказаним твојим промислом и великим добротом увео нас у пречасне дане ове - на очишћење душа и тела, на уздржање од страсти, на наду вакрсења; Ти си у четрдесети дан уручио богонаписане таблице угоднику твоме Мојсију, даруј и нама, благи Господе, да се добрим подвигом подвизавамо, да ток Поста завршимо, веру неокрњену сачувамо, главе невидљивих змија сатремо, да се победитељи греха јавимо, и да неосуђено достигнемо поклонити се и светом Вакрсењу. Јер је благословено и прослављено дивно и величанствено име твоје, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Буди имја Господње благословено от није и до вјека.*(triput)*

Читач: Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Псалам 33.

Благосиљаћу Господа у свако време, хвала је Његова свагда у устима мојим. Господом ће се хвалити душа моја; нека чују кротки и обрадују се. Величајте Господа са мном, и узвисујмо Име Његово заједно. Тражих Господа, и услиша ме, и од свих невоља мојих избави ме. Приступите Њему и просветлите се, и лица се ваша неће постидити. Овај сиромах завапи, и Господ га услиша, и од свих невоља његових спасе га. Поставиће се оружен Анђео Господњи око оних који Га се боје, и избавиће их. Окусите и видите да је добар Господ. Благо човеку који се нада у Њега. Бојте се Господа, сви свети Његови, јер не трпе оскудицу они који Га се боје. Богати осиромашише и огладнеше, а они који траже Господа неће се лишити ниједнога добра. Ходите, чеда, послушајте мене; страху Господњем научићу вас. Ко је човек који жели живота, који воли да види дане добре? Уздржи језик твој од зала, и уста твоја да не говоре лажи. Уклони се од зала, и чини добро; тражи мира и иди за њим. Очи су Господње на праведнима, и уши Његове на молитву њихову. Лице пак Господње је против чинитеља зала, да истреби са земље спомен њихов. Завапише праведници, и Господ их услиша, и од свих невоља његових избави их. Близу је

Господ скрущених срцем, а смирене духом спасиће. Многе су невоље праведних, и од свих њих избавиће их Господ. Чува Господ све кости њихове, ниједна од њих неће се сатрти. Смрт је грешника страшна, и који мрзе праведника огрешиће се. Избавиће Господ душу Својих, и неће се преварити нико ко се узда у Њега.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. (*поклон*)

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. (*поклон*)

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби Боже. (*поклон*)

Свештеник: Благослов Господњи нека дође на вас, Његовом благодаћу и човекољубљем, свагда, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Свештеник: Слава Теби, Христе Боже, надо наша, слава Теби.

Народ: Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Господи помилуј. (*трипут*)

Оче благослови.

Свештеник: Христос истинити Бог наш, ради молитава Пречисте своје Матере, светих славних и свехвалних Апостола, (*свети храма, свети дана*), светог оца нашег Григорија Двојеслова, светих српских просветитеља и учитеља Симеона Мироточивог, светитеља Саве, Арсенија, Максима, светог Петра Цетињског, Лазара Косовског и Николаја Охридског и Жичког, светих и праведних богоотаца Јоакима и Ане, и свих Светих, да нас помилује и спасе, као благ и човекољубив.

Народ: Амин.

Свештеник: Молитвама светих отаца наших, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј нас.

Народ: Амин.

Спаси Христе Боже и помилуј преосвјашчењејшаго архијереја нашего (*име*), христољубивоје воинство, ктитори и приложници свјатаго храма сего и всја православнија христијани, и сохрани их на многаја љета.

Свети Краљ Србски ДРАГУТИН, у монаштву Преподобни ТЕОКТИСТ.

Старији син Краља Уроша I, и старији брат Краља Милутина. Кратко управљао Србијом (1276-1282), предао престо брату Милутину, у повукао се у Срем, у којем се тајно подвизавао у ископаној рупи напуњеној камењем и циглом. Трудио се у обраћењу јеретика-богумила. Пред смрт се замонашио, и добио име Теоктист. – Мошти му почивале у манастиру Ђурђеви Ступови (у Расу), до 1597. године. Данас се зна само за део Његових Моштију – који се налази у цркви у Чачку, и за Његову руку – која је у манастиру Дечани.